

Η αλήθεια είναι ... αληθινή όταν ωριμάσουν οι συνθήκες.

Η οικονομική κρίση είναι εδώ. Μπορούμε να την ξορκίσουμε, να την αγνοήσουμε ή απλώς να την ... αντιμετωπίσουμε.

Στην αρχή, πριν δυο χρόνια, υπήρχαν κάποιες Κασσάνδρες που αναφερόμενες στα μελλούμενα προκαλούσαν στην καλύτερη περίπτωση μειδιάματα σε όσους είχαν την ατυχία να τις ακούσουν. Άλλωστε, ποιος θέλει να ακούει δυσάρεστα πράγματα;

Μπορεί να πει κανείς ότι η κρίση είναι ... ευχάριστη κατάσταση; Μας ξεβOLEύει, μας ταλαιπωρεί, μπορεί ακόμη και να μας εξοντώσει οικονομικά αλλά και φυσικά. Όσο κι αν την ξορκίσουμε αυτή επεκτείνεται και πλέον φαίνεται καθαρά πως εδραιώνεται. Δεν ξέρω αν θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι για να την αποτρέψουμε τα προηγούμενα χρόνια. Μ' αυτό μπορούμε να ασχοληθούμε στο μέλλον. Όταν θα την έχουμε ελέγξει. Τώρα είναι ώρα μάχης και πιότερο από τις αμπελοφιλοσοφίες ωφελεί η δράση.

Στους πρώτους μήνες βγήκαμε στους δρόμους. Το δίκιο αλλά και ο θυμός μας έπνιγαν. Ποιοι είναι αυτοί που θα παίξουν με τις εργασίες μας με τις ζωές μας; Ο θυμός όμως δεν είναι καλός σύμβουλος.

Τώρα κλειστήκαμε στα σπίτια μας. Η απογοήτευση κι φόβος μας κυριεύουν. Ούτε όμως ο φόβος είναι καλός σύμβουλος.

Αντί να επιτρέπουμε το φόβο να μας αδρανοποιεί, θα μπορούσαμε ίσως να ελέγξουμε το θυμικό μας και με περισσότερη ψυχραιμία να προσπαθήσουμε να δούμε ρεαλιστικά την κατάσταση.

Λένε ότι κάθε κρίση, δημιουργεί ευκαιρίες. Αν αυτό το υιοθετήσουμε τότε αντί να βλέπουμε παντού σκοτάδι, θα αρχίσουμε να ανακαλύπτουμε προοπτικές. Και φυσικά προοπτικές υπάρχουν. Κι είναι πολλές. Για να τις ανακαλύψουμε χρειάζεται μόνο να δούμε με άλλη ματιά την κατάσταση. Τόσο απλά!

Μερικές σκέψεις:

Οικονομικές καταρρεύσεις γίνονται και μάλλον θα συνεχίσουν να γίνονται και στο μέλλον. Στο πέραςμα των αιώνων άνθησαν πολιτισμοί, αναπτύχθηκαν οικονομικά κοινωνίες – περιοχές. Όταν ολοκλήρωσαν τον κύκλο τους κατέρρευσαν. Όμως μετά από κάθε καταστροφή έρχεται νομοτελειακά η ανάκαμψη.

Πώς μπορούμε να ελαχιστοποιήσουμε τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης αλλά και να επισπεύσουμε την ανάκαμψη;

Ιδέες – πρακτικές υπάρχουν πολλές. Μπορούμε να επιλέξουμε:

Να κάνουμε επικλήσεις προς τα Θεία. Σίγουρα αυτό βοηθά. Ιδίως αν το πιστεύουμε.

Να περιμένουμε το Ξανθό Γένος, τους Άγγλους, Γάλλους, Πορτογάλους, ή τέλος πάντων κάποιον Γκοντό να μας σώσει.

Να περιμένουμε στωικά την κατάσταση αφού είμαστε αμαρτωλοί και η λύτρωσή μας θα έρθει μέσω της καταστροφής.

Να φύγουμε μετανάστες. Να πάρουμε τους οικείους μας και να ζήσουμε σε άλλες χώρες, όπου οι θεσμοί λειτουργούν αποτελεσματικότερα.

Η να μείνουμε και να αγωνιστούμε. γιατί εδώ είναι τα σπίτια μας, *το εδώ είναι το σπίτι μας.*

Να μείνουμε και να αγωνιστούμε γιατί μπορούμε *εμείς* να καλυτερέψουμε τα πράγματα.

Να στραφούμε στους διπλανούς μας. Να τους δούμε ως συμμάχους κι όχι ως ανταγωνιστές.

Να βρούμε τα *σημαντικά* της σημερινής κατάστασης. Το εξοχικό, το ακριβό αυτοκίνητο δεν μπορεί να αποτελούν στόχο σήμερα.

Να στρέψουμε την πλάτη μας στα αεριτζήδικα επαγγέλματα και να στραφούμε σε παραγωγικά ίσως χαμηλότερα αμειβόμενα αλλά ικανότερα να μας διασφαλίσουν αξιοπρεπή επιβίωση αλλά και προοπτική.

Μπορούμε. Μπορούμε μια ώρα νωρίτερα να πάψουμε να ομφαλοσκοπούμε και να γλύφουμε πληγές. Μπορούμε να πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας και όλοι μαζί να συνδιαμορφώσουμε το μέλλον μας. Τι μας λείπει;

Παραστατίδης Κώστας

Υπεύθυνος Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού στο ΚΕΣΥΠ Βέροιας